

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvoje frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 1. februarja.

Črna zastava vihra danes raz pročelja državnoborske palače, v znamenje, da zbornica žaluje po enem svojih članov. V cvetu svojega moštva ostavil je politično torišče, zvest pristaš desnice, česko-moravski poslanec dr. Kusy, preselivši se na oni mirni svet, kjer bojev ni in strankarskega protivja. Umrl je, jedva 43 let star, po kratkem bolehanji v svojem bivališči Brnu. Bodi mu lahka zemljica domača!

Vlada je bila že v prvi seji nekoliko predlog izročila ustavnemu poslovanju. Načrt zakona, po kojem je odpisati zemljišni davek vsled elementarnih nezgod, izročil se bode davčnemu odseku, z drugim načrtom, ki prenareja nekatere določbe eksekucijskega reda baval se bode justični odsek. Javne eksekutivne dražbe postale so žalibog tako odvažen faktor v našem gospodarstvenem gibanju, da morajo premembe eksekucijskega reda zanimati ne samo upnike in dolžnike, temveč ves narod. Celo, če se v njih razodeva resna volja, kolikor moči varovati in pogina rešiti eksekuta ter zabraniti mu brezozirno postopanje, s kojim so se časi

posestva pri javnih dražbah prodajala po smešnih cenah. Vladna predloga skuša odstraniti to nedostatnost, — razprava v odseku in v zbornici bode baje pokazala, če s tem ni zabredla v drug ekstrem ter tako indirektno odškodovala realni kredit. Posebne važnosti v tem zakonskem načrtu je namreč §. 10., kateri dovoljuje, da se prodaja nepremičnega posestva, ako se pri posilni dražbi ni dosegla 70 kratna vsota zemljišnega, oziroma 60 kratna vsota najemninskega ali 150 kratna hišnorazrednega davka kot skupilo, razveljavi, kakor hitro kdo po končani dražbi vsaj za $\frac{1}{10}$ več ponudi. Potem, po preteku 14 dnij, je razpisati novo dražbo, pri tej se je pa ozirati le na ponudbe, višje od one zadnje, vsled katere se je uničila prejšnja prodaja. Glede te določbe pač ne bode ugovora, saj je tudi v interesu upnikov, da se posestvo prodá kolikor mogoče visoko. Veliko več se pa utegne ugovarjati §. 17., kateri določuje sledeče: Ako se namreč pri eksekutivni dražbi ni dosegla polovica zgoraj označenega razmerja, sme sodnija na zahtevanje eksekuta neveljavno proglasiti celo prodajo, ako eksekut dokaže, da z doseženo ceno ni mogel poplačevati polovice kapitala, obrestij in pravnih ter eksekucijskih stroškov onega dolga, vsled katerega se je odkazala eksekucija, potem ako dokaže, da je posledica posilne prodaje njegov gospodarstveni pogin. V tem slučaju se zaradi iste terjatve tekom celega leta ne more zahtevati druga prodaja. Sigurno so to daleč segajoče kavtele na korist zadolženim posestnikom, drugo vprašanje je le, če se na ta način ne spodkopavajo tla realnemu kreditu sploh.

Izmej ostalih vladnih predlog omenjam načrt zakona, s kojim se tudi državne železnice podvržejo davku in deželnim ter občinskim prikladom. Več o tej imenitni zadevi o svojem času, kadar bode rešena v železničnem odseku, kateremu se bode izročila.

Na dnevnem redu današnje seje bilo je utemeljevanje raznih samostojnih predlogov. Dr. Matuš razvijal je svoje nazore o zboljšanju materijalnega položaja naših suplentov v dobro preudarjenem tehtnem govoru. Predlagal je, da se nasvet njegov izroči budgetnemu odseku. Proti temu, formalnemu delu Matuševemu predlogu oglašila sta se levičarja Heilsberg in dr. Sturm. Oba sta tega mnenja, da treba še drugih olajšav za to

kategorijo državnih služabnikov, katere bi pa najlože se razpravljale v šolskem odseku. Radi tega nasvetuje Heilsberg, naj se Matušev predlog izroči šolskemu odseku. Stvar je pač sama ob sebi dokaj opravičena, kajti le jeden del Matušovega nasveta je po svojem značaju budgetaren, ali po vsej pravici ugovarjal je predlagatelj, da bode budgetni odsek najprej rešil svojo nalogo in na ta način takoj dejansko vsaj deloma pomagal tlačanu suplentu — in tedaj je ostal pri svojem predlogu ter mu pridobil tudi večino. Usoda suplentov, katera je v istini milovanja vredna v marsikaterem oziru, pride takoj najprej na razgovor v budgetni komisiji.

Lienbacher utemeljeval je potem svoj samostalni predlog, da se odpravi zakonska določba z l. 1876 glede obrestovanja sirotinskih denarjev. Dobro je razsvetljeval anahronizem, kateri obstoji v tem, da se za sirotinske kapitalije dandanes po postavi zahteva 6% obrestij, dočim se povsod drugod znižuje obrestna mera. Lienbacher je odlični jurist in jasen govornik, jako spretno je nabral in uporabljal statistično gradivo, in zbornica, ki je večkrat odobraval njegove razprave, vsprejela je jednoglasno formalni predlog, da se nasvet njegov odstopi justičnemu odseku. Le-ta se bode baval sedaj z meritornim delom Lienbacherjevega nasveta, kateri meri na to, da je sodnijam dopuščeno, tudi brez pooblaščenja nadsodnij razposojati sirotinske kapitalije celo s 4 odstotki.

Drug predlog istega poslanca zahteval je, naj bodo odslej planinske kočje hišno-razrednega davka proste. Tu se je razvila mala davčna debata, katere so se udeležili dr. Roser, Zallinger in dr. Menger. Lienbacherjevemu nasvetu nihče ni ugovarjal, pač pa so porabili priliko, da pobijejo ves sedanjí zistem davka od poslopij. Seveda z različnega stališča! Zallinger se je protivil temu davčnemu bremenu kot Tirolec. Ni čuda! saj je znano, da je dežela tirolska še le pred 3 leti bila pritegnena k temu davku, dočim je preje skoro po vsem prosta bila tega bremena. Menger pa se je spodtikal, — in kakor se nam vidi, z mnogo večjo pravico, — nad tem, da so obrtne delavnice in prostori veliko previsoko obremenjeni s hišnim davkom. Naposled izročil se je Lienbacherjev predlog davčnemu odseku.

LISTEK.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman.

(Spisal Charles Nodier, poslovenil Jos. Kržišnik.)

VIII.

(Dalje.)

Nisem še povedal doslé, katero je bilo mnenje gospe Albertove. Mislija je — in zato je imela dovolj razlogov, da, če se izbriše iz povesti o Lotarji vse, kar je govorica pridejala smešnega in brezumnega, ostalo bi verjetno, da so njegova imovina in njegove razmere takove, kakor jih naznanja njega naobrazba in sijajstvo; če ima razloge, da prikriva svoje ime in svoje zvanje, mogo biti veljavni samo nekaj časa, ali to pretvarjanje nima nič vznemirlivega za Tonico, še z nikakimi vezmi ne vezano; da je bila želja, upozoriti jo nase, približati se jej ter zanimati nje srce z drugačnimi sredstvi, nego so oni, kateri navadno sklepajo zakone, najbrže glavni vzrok, da se je Lotar zavijal

v skrivnostne pojave; da so najnenavadnejše in najnedoumnejše dogodke, nanašajoči se nanj, brez dvojbe samo spretno nalagale Toničinim ljudem zlohotne osebe, da bi negotovost še vzgostile, v kateri jo hoté zadržati; in ta poslednji zaključek ni bil do cela brez dokazov, ker nemožno je bilo zanikavati, da je Lotar zelo uplival na poslednje dogodbe v Toničinem življenju. On je bil, če se vse dobro premisli, on mladi mož, kateri se jej je pojavil, vračajoč se iz Farneda, pevajoč refren starega Dalmatinca, in ta mladi mož ni bil brez namere v Trsti. In prikazni, vznemirjajoče nagosto Tonico ter vdihnóvše toliko nepokojsvo gospe Albertovej, menečej, da so le slepila bolnega duha, mogle so imeti isti povod. Če je ona pretirala ali promenila kake okolnosti, običaj je to slabotnih duš, ki se imajo bati vsega, in rahlih duš, mislečih, da nikoli dovolj ne zanimajo. Naposled dogodek Devinski ni bil razjasnjen. Kako bi bili razbojniki, katere sta navdihala grabež in moritev, ubegnoli, jedva uzrši mla-dega armenskega redovnika, če bi jim ne bil ta mož, grozobuden radi svoje moči ter morda i radi svoje glasovitosti, vdihnol nepremožne bojazljivosti,

zapraviši se mej nje raz voz, na katerem mu je gospa Albertova ponudila prost sedež? Brez dvojbe podrl jih je mnogo, predno jih je razpršil, in da mu potem, sredi temne noči, na še do cela neznanj mu cesti, že ni bilo možno, da bi bil došel svoje potne tovariše. Kdo bi bil ta redovnik, proti pravilom svojega reda oborožen in žrtvujoč se s tolikim pogumom, in s tolikim zatajevanjem samega sebe za tuje si ljudi, ako ne tajen ljubavnik, hoteč Tonico rešiti ali umreti zanjo? Če je bila prikazen kočijaževa — a o tem ni bilo ni dvojiti — le dozdevanje preprostega človeka, kako drugače mogel bi se razjasniti on prigodek, nego ga je razlagala gospa Albertova? Ostaje še mnogokaj dvojlivega in nedoumnega; toda bilo bi čudno, če bi ne bilo tega v življenju človeka, hotečega zgostiti krog sebe mrak negotovostij in skrivnostij ter imejočega vse spret-nosti, da sestavi ter da veljava sredstvom, katere upotreblja v to namero. Lotar ljubi, obožava Tonico in sicer vsa njegova dejanja kaže tako razsodnega in prosvečenega moža, da je nemožno sklepati radi navidezne posebnosti nekaterih del, da nima povse zdravega uma. Zato ima svoje razloge

Konečno omenjamo, da so poslanci tudi danes na svojih sedežih bili našli nekoliko znamenitih vladnih predlog, mej njimi zakon o zavarovanju delavcev proti nezgodam (Unfallversicherungsgesetz), in dva načrta, tikajoča se volilnega reda. Mestna skupina nižjeavstrijska namreč in češka bodeta se preustrojili, ozroma razširili. Prihodnja seja je v četrtek.

Deželni zbor kranjski.

(XIV. seja dne 14. januarja 1886.)

(Konec.)

Poslanec Dežman je zadovoljen, da je predgovornik govoril tako zmerno o večjih stroških za zgradbo Rudolfinuma, a mnogo je bilo treba dela, na katero prej nikdo mislil ni, katera pa so bila najnujnejše potrebna. Tako morala se je v prvi vrsti odpeljati voda, ker je poslopje sezidano na močvirnem svetu. Sploh pa se bode denar polagoma povrnil deželnemu zakladu iz Smole-tove dedščine. V obče pa misli Dežman, da ni bil ranjkega Smoleta namen, prinašati se svojim volilom za zgradbo, nego hotel je skrbeti za ohranitev in olepšanje „Rudolfinuma“. Deželni zaklad bode itak nekaj storiti moral za „Rudolfinum“, vsaj da plačuje kustosa in drugo osobje, kajti i on (Dežman), odkar je naslednik Freierjev, dobiva plačo vedno le iz deželnega zaklada. Težka mōra zvalila se je deželnim odborom s srca, ko so čuli o Smole-tovi dedščini, želeli pa je, da se ista tudi blagemu namenu Smoletovemu primerno uporablja.

Poslanec Detela potrjuje popolnem zadnje trditve g. Dežmana, posebno kar se mōre tiče. Marsikaj dovolilo se je za Rudolfinum potem, kar se sicer ne bi bilo. A če se bode posojenih 30.000 gl. vračati hotelo le v letnih obrokih, je malo upanja, da bi dežela dobila svoje novce nazaj. Ranjki domoljub Smole pa, kakor ga je on poznal, imel je gotovo namen, revni kranjski deželi pri popolnjeni zgradbi Rudolfinuma pomoči s svojim premoženjem.

Poslanec Luckmann (poročevalec) naglašja, da se je deželni odbor tesno držal sklepov lanskega deželnega zbora in da ni nikakor prekoračil dovoljene mu svote za dokončanje stavbe. Kar se sedaj še več zahteva, to so novi izdatki, katere bode deželni odbor le tedaj izdal, ako to deželni zbor potrdi. G. Luckmann misli, da ni bila volja Viktor Smole-ta, prinašati za zgradbo Rudolfinuma, nego imel je le namen že rojeno dete obogatiti, da bi svoje zbirke razširilo in kolikor moči pospeševalo umetnost in vedo.

Pri glasovanju se predlog dr. Poklukarja odkloni in se odobri z veliko večino nasveti finančnega odseka.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški poroča v imenu finančnega odseka in nasvetuje:

I. Proračun bolnišničnega zaklada za leto 1886 se potrdi s potrebnostjo v znesku 58310 gl. — $\frac{1}{2}$ kr. in zaklado v znesku 11326 gl. 32 kr., tedaj s primanjkljajem 46983 gl. 68 $\frac{1}{2}$ kr., kateri se ima pokriti iz deželnega zaklada.

II. Proračun blaznišničnega zaklada za leto 1886 se potrdi s potrebnostjo 46499 gl. 02 kr. in zaklado 9852 gl. 51 kr., tedaj s primanjkljajem 36646 gl. 51 kr., kateri se ima pokriti iz deželnega zaklada.

III. Proračun najdenišničnega zaklada za leto 1886 se potrdi s potrebnostjo 4196 gl. 44 kr. in zaklado 333 gl. 20 kr., tedaj s primanjkljajem 3863 gl. 24 kr., kateri se ima pokriti iz deželnega zaklada.

in zakaj bi se iskali pred časom? Važno je bilo gospej Albertovej to, da bolje izpozna Lotarja, da se uveri v čestem občevanju z njim o sovršenju njegovega značaja, katero mu je pripisovalo splošno mnenje in da bi videla čustva, o katerih je dosle samo še sumela, razvijajoča se pred nje očmi. Lotar se ni ogibal onih javnih shodov, kder vsak po svojih zmožnostih pripomaga do zabave. Varoval se je le zasobnih družeb, kder se občuje zaupljivo ter po domače, in zgodilo se je pač redkokedaj, kakor je bil povedal že Matej, da bi je bil hotel posetiti več nego jedenkrat. Vender, če se mu je nudila prilika, da bi bil videl v njih gospe Albertovo in nje sestro, oprijel se je je z vsičenjem; to je brzo opazil ves svet in Tonicu je oprostilo mnogo mučnih mislij. Pohod Lotarjev je bil nekaj korak, kakeršen bi mogel pobiti najdrznejše mu tekmece. Imel je vabna svojstva, katera vselej dobro uvažja ljud in tudi ženske, naj jih še toliko mikata hrum in sijaj: ozbilnega duha, veličasten značaj in tajno življenje.

(Dalje prih.)

IV. Proračun porodišničnega zaklada za leto 1886 se potrdi s potrebnostjo 6085 gl. 72 kr. in zaklado 975 gl. 60 kr., tedaj s primanjkljajem 5110 gl. 12 kr., kateri se ima pokriti iz deželnega zaklada.

Finančni odsek predlaga konečno pri bolnišnem zakladu za leto 1886 slavnemu deželnemu zboru sledečo resolucijo:

Z ozirom na vsakoletne silne stroške za zdravila se naroča deželnemu odboru, da ukaže zdravniškemu osobju, da se ima pri svojih ordinacijah strogo posluževati cenejih zdravil in zapisavati jih v cenejših oblikah, kakor se to uspešno godi v vseh Dunajskih bolnišnicah, ne da bi zaradi tega trpeli škodo bolniki.

Poročevalec dr. vitez Bleiweis-Trsteniški opomni, da se je z ozirom na to, da bodo usmiljene sestre znižale ceno za režijo in za jedila v deželni bolnišnici, znižala proračunska svota za 4000 gl. A treba jo bode zopet povišati, za isti znesek, kajti red usmiljenih sester je pač izrekel v svojem dopisu, da odjenja pri režiji, ako se mu sežida novo železno ognjišče in vodovod za 14 000 gl. a pri hrani hoče le znižati nekoliko pri kruhu in vinu, zahteva pa doplače pri juhi, mesu, teletnini itd. Tedaj se za zdaj ne more zmanjšati proračun in treba počakati obravnav deželnega odbora z usmiljenimi sestrami.

Poslanec baronu Schweglu ni po godu, da se je stvar spravila že sedaj v razgovor, ko ima deželni odbor nalog, obravnavati z usmiljenimi sestrami. Misli pa, da se bode pogodba vender le doglala, seveda treba strogo gledati na korist dežele. Cene za režijo in za vsa jedila naj se znižajo in naj se na noben način ne odstopi od zahteve.

Poslanec dr. Vošnjak naglašja, da se popolnem ujema s sklepi finančnega odseka, ali predlog usmiljenih sester je moral priti v razgovor še jedenkrat, ker gre tu za budgetiranje, za tako veliko svoto 4000 gl. Za 4000 gl. pa bi deželni odbor nerad prekoračil proračun. Red usmiljenih sester je prej trdil, da je režija in hrana na Studenci dražja, nego v Ljubljani. Zdaj se je ta trditev zasukala in trdi se nasprotno.

Kajti za Studenec se je hrana in režija pomanjšala, a zdaj, ko se to zahteva tudi za Ljubljansko bolnico, neče red o tem nič vedeti. Deželni odbor bode napram usmiljenim sestram z vso odločnostjo varoval koristi dežele, in ko se tem koristim ne hotelo ustrezati, se bode morala pogodba odpovedati.

Proračun teh zakladov se odobri.

Poslanec dr. Samec poroča v vzdrževanju Turjaške ceste in nasvetuje:

1. Turjaška cesta ostane, kakor doslej, v neposrednji oskrbi deželnega odbora tako dolgo, da se z novim dotičnim zakonom konečno uredi vzdrževanje tukajšnjih javnih, neerarskih cest in potov.

2. Deželni odbor se pooblasti, do tja plačevati polovico vsakoletnih vzdrževalnih stroškov te ceste, katera pa 1500 gl. ne sme presegati.

3. Za ostali znesek vsakoletnih vzdrževalnih stroškov skladati ima okraj Ljubljanske okolice 24%, Velikolaški okraj 22%, Ribniški okraj 26% in Kočevski okraj 28% še nepokrite ostale svote.

4. Deželnemu odboru se naroča, da potrebno preskrbi zarad Najvišjega potrjenja pod točko 3 navedenega sklepa o doneskijh okrajih Ljubljanska okolica, Velikelašče, Ribnica in Kočevje.

Poslanec Pakiž pa nasvetuje:

Turjaška cesta se izroči v popolno vzdrževanje in uplačevanje deželnemu odboru do tistega časa, da se tolikanj željno pričakovana cestna postava uresniči in bode ta cesta uvrstena v deželne ceste, z istimi pogoji, kakor veljajo za Grosupeljsko cesto. Okraj Ribnica, Velike Lašice, Kočevje in Ljubljanska okolica se oprosté procentnih doklad za to cesto.

Predlog poslanca Pakiža ne obvelja, odobri se pa vsi predlogi nasvetovani po poslancu dr. Samcu.

Poslanec dr. Samec poroča potem o dolgi vrsti priklad za okrajnocestne namene in o občinskih prikladah, katere se vse brez ugovora odobri. Potem se seja sklene.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. februvarja.

Umrli je dr. Kusy v 44. letu svoje dobe. Pokojnik bil je od 1872. leta moravski deželni

poslanec in od 1873 tudi državni poslanec. Potehtoval se je posebno za pravice moravskih Čehov v šolah. Bil je liberalen, član tako imenovane mladočeske stranke. Pri poselnih državnozbornih volitvah bil je voljen v kmetskih občinah Brnskega okraja proti konservativnemu grofu Belcrediju.

Levičarji hočejo porabiti poslednja Bismarckova govora v pruskem deželnem zboru. Vsi njih listi napadajo Poljake in poudarjajo, da se v Avstriji ne sme vlada več ozirati na nje, ker sicer bi morda Bismarck nazadnje še zvezo z našo državo odpovedal. Nemški klub je sklenil Bismarcku izreči zahvalo in priznanje zaradi njegovih govorov. To zopet kaže, da naši Nemci teže v Berlin in že težko čakajo, kedaj se združijo z Nemčijo.

Hrvatska regnikolarna deputacija končala je svoja dela in poročevalcu Josipu Miškatoviću naročila, da naj sestavi nuncij. Elaborat Živkovićev se je pa zavrgel, ker zagovarja premembo hrvatsko-ogerske pogodbe. Kak bode nuncij regnikolarne deputacije, si lahko mislimo, ako ga bode izdeloval Josip Miškatović.

Vnanje države.

Velevlasti so izročile kolektivno noto srbske, grške in bolgarske vladi. Nova kolektivna nota pravi, da so velevlasti porazumljene. Ker se je na prvo kolektivno noto zanikavno odgovorilo, izjavljajo velevlasti, da ne bodo dovolile novega vojevanja, ampak se bodo potegnile za napadenega. Kakih teritorialnih prememb ne bodo dovolile, naj bi bil izid boja, ko bi se le začel, kakeršen si bodi.

Bolgarski uradni list objavlja, da se osnuje po ukazu vojnega ministra komisija iz bolgarskih in vzhodnorumelijskih častnikov, katera bode določila čine častnikov, ko se popolnem združita bolgarska in vzhodnorumelijska vojska.

Srbija začela je pošiljati vojake na mejo. Po železnici jih prevažajo v Niš in po ladijah pa na mejo ob Timoku. Železnici se je naročilo, da mora za vsak dan pripraviti trinajst vlakov za prevažanje vojakov. Najbrž hoče Srbija s tem le pritiskati, da bi dosegla ugodnejše mirovne pogoje. Vojaki bodo hitro začeli delati utrdbe na bolgarske in turške meji.

Knez črnogorski odpotoval je iz Pariza v Peterburgen. Njegovo potovanje ima brez dvojbe tudi političen pomen ter je v zvezi z dogodki na Balkanu. To kaže tudi to, da je knez v Parizu posebno mnogo občeval s turškim veleposlanikom. Iz Peterburga odpotuje knez čez Dunaj na Cetinje.

Kakor se poroča iz Aten, je angleški poslanik s tem razžalil grško vlado, da se je proti ministerskemu predsedniku izjavil, da velevlasti ne morejo trpeti neopravičljive uporljivosti manjših držav. Delyannis mu je bil nekda odgovoril, da bode svojemu kralju naročil, da se ne more pogajati s takimi gospodi, ki tako nedostojno govoré. — Rhangabe, grški konzul v Belemgradu, poklican je v Atene. Mej potoma je v Carigradu imel pogovor z angleškim veleposlanikom. Najbrž je to potovanje v zvezi s pogajanjem, da bi se sklenila zveza mej Srbijo in Grško. V Carigrad je prišel bivši grški poslanec Philimon, da izroči veleposlanikom izjavo krečanskih unionistov. Veleposlaniki so ga sicer prijazno vzprejeli, a noben pa ni hotel vzprejeti te izjave. Francoski zastopnik ga še pred se ni pustil.

Komisija iz najvišjih državnih dostojanstvenikov izdelala je po ukazu ruskega carja načrt zakona, ki bode določeval, pod kakimi pogoji je dovoljeno tujcem bivati v Rusiji. Glavne določbe tega zakonskega načrta, kateri se je že izročil državnemu совету v pretres, so: Vsak inozemec, ki se hoče naseliti, ali več kakor tri mesece ostati v Rusiji, mora plačati od 5—10 glavarine (pogolovnoj podati). Inozemec, ki hoče v Rusiji imeti kako obrtno ali trgovsko podjetje, pri katerem ima več nego 10 delavcev delo, mora imeti kakega ruskega sodruženika ali poroka. Manj kakor trideset vrst od meje se smejo tovarne graditi samo z dovoljenjem ministerstva notranjih zadev. Zlasti iz poslednje določbe se vidi, da Rusi hočejo zabraniti, da bi se Nemci preveč ne naselili zlasti ob meji, ter potem Nemčiji v kakej vojni ne pomagali prisvojiti si teh krajev. Vzlic prijateljstvu z Nemčijo hoče Rusija kolikor se da ovirati prodiranje nemštva proti vzhodu.

Gladstone je odpotoval v Osborne, kjer ga vsprejme kraljica v avdijenci. Pogajanja z Gladstonom o sestavi novega angleškega ministerstva so se bila nekoliko zakasnila iz dveh vzrokov. Na višjem mestu imeli so nekake pomislike proti Gladstonu. Gladstone si je pa prizadeval pregovoriti marquisa Hartingtona, da bi mu ustopil v ministerstvo. Pa tudi Irc Parnella je vprašal Gladstone, predno je prevzel sestavo nove vlade, bi li hotel ustopiti v novo ministerstvo, pa mu je odgovoril, da ne, dokler se ne prizna zakonita samostojnost Irske. Ker Gladstone teh dveh mož ni mogel popolnem zase pridobiti, se je malo obotavljal, predno je vsprejel sestavo nove vlade. V novo ministerstvo bodo najbrž ustopili: Gladstone, Chamberlain, Granville, Rosebery, Spencer, Childers in Morley.

Dopisi.

Iz Gorice 30. januarja. (Veselice. — Občni zbor čitalničen. — Vandalizem. — Nesreča.) Prva polovica predpusta bliža se že

svojemu koncu, in vendar ni imelo še nobeno narodno društvo do sedaj nobene veselice. Čitalnica nameravala je pričeti s prvo besedo v dan 1. februarja, a nepričakovane zapreke pri polaganju parketa v novi dvorani silile so jo, da je morala svoj načrt spremeniti ter veselico v dan 6. februarja preložiti; nadejamo se pa, da se bode potem v novih prostorih bolj požurila ter nadomestila to, kar je dosedaj vsled različnih neprilik zamudila. Podporno društvo bodo imelo letos prvo veselico — ples — v dan 1. febr., ono prične torej kolo narodnih veselic. Navadno je bil ples podpornega društva najživahnejše obiskana veselica v Gorici, stalno se tudi letos ples dobro oponese, da si ne dopuščajo letošnji prostori v Marzinjevi gostilni dohoda tolikemu občinstvu kakor prejšnji, radi tega je tudi odbor letos omejil število razposlanih vabil.

Danes ob 6. uri vršil se je občni zbor naše Čitalnice, ki je bil po navadi dobro obiskovan. Na dnevnem redu bil je račun za 1885 in proračun za 1886 l., oba nam kažeta, da društveni obstanek z gmotnega stališča ni v nevarnosti, da bi le vladali mej društveniki vedno jedinstvo in sloga, kakor dosedaj, ter bi se vsak požrtovalno potrudil priskočiti društvu na pomoč, kadar in kjer more. Na to pričela se je razprava o novem stanovanju, ki je bila deloma prav živahna. Gospod predsednik vitez Tonkli dajal je dotična pojasnila in naposled se je tudi opozicija potolažila, prepričavši se, da je odbor svojo nalogo v glavnih potezah dobro rešil, četudi se neso malenkostne stvari točno po načrtu izvršile.

Pri slednji točki dnevnega reda predlaga gosp. A. M., da se skaže dosedanjemu predsedniku zaupanje in hvalo za njegov trud s tem, da se ga zopet voli per acclamationem predsednikom, kar je zbor s živahnimi živoklici odobril. Isto tako je bil voljen g. denarničar Pirjevec v novi po izkliku v dokaz hvaležnosti za njegovo točno in požrtovalno delovanje. Sicer voljeni so bili prejšnji odborniki zopet, odbor je torej isti, kakor prejšnje leto.

Veliko nevoljo prouzročil je čin, kateri so izvršili neznani junaki v noči mej nedeljo in ponedeljkom na cesti proti železnici; pobili so namreč stekla nekaterih svetilnic mej mestom in postajo. Sumilo se je, da so to učinili Goriški godeci na povratku iz Standreža v Gorico, radi tega jih je policija na jako nedelikatno način po noči v zapor peljala, a pokazalo se je, da so nedolžni. Policija ni še krivčnikov zasledila in po po sedanjih izkušnjah jih menda tudi ne bode.

Pod Turnom pri Gorici — ali — kakor se sedaj piše v Št. Roku zgorel je otrok, trileten dečko. Ko je mati nesla kosilo možu do Šenpeterske mitnice, pustila je otroka na ognjišči, na katerem je bila žerjavica pod pepelom. Otrok pade v pepel začne upiti, a nihče ga ne sliši; ko se je mati vrnila, je bil otrok že tako opečen, da je drugi dan umrl.

Iz Žalca 1. februarja. [Izv. dop.] Danes smo izročili materi zemlji truplo velespoštovane in občeznane gospe Marije Janičeve poprej omožene Kopač, koja je dne 30. m. m. po kratki bolezni mirno v Bogu zaspala. Bila je sestra umrlega rodoljuba kanonika Antona Žuže in mati znanega rodoljuba dr. Josipa Kopača v Zagrebu. Kakor njen brat, ljubila je tudi ona čez vse slovenski narod, ter bila naročnica dosta slovenskih listov. Veselila se je vsacega napredka v narodnem oziru — žalovala je, kekar je slišala, da se narodu slovenskemu krivica godi. Narodno petje je ranjka jako ljubila. Do solz jo je ganilo petje Ljubljanskih čitalniških pevcev, koji so jej nazaj gredo od blagoslovljenja Sokolske zastave v Mozirji napravili podoknico. Za njo žaluje pa tudi veliko število ubogih ljudi, kojim je bila vedno velika dobrotnica. Gotovo jo bode vsak Žavčan, kakor tudi cela Savinjska dolina ohranila v najboljšem spominu, kajti bila je zares dika in ponos našega trga in mati Slovencev vse Savinjske doline. Poslednjič naj bode še želja izrečena, da bi vse naše žensko ranjko v vsakem oziru posnemalo, zlasti pa glede iskrenega rodoljubja. Naj v miru počiva!

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 1. februarja.

Navzočnih je 23 odbornikov. Predseduje župan Grasselli. Overovateljema zapisnika imenuje župan odbornika Pakiča in Gogolo.

Župan mej naznanili v prvo omenja obravnav v poslednjem deželni zboru, katere so bile velike važnosti za stolno Ljubljansko mesto. Deželni zbor

kranjski ustregel je marsikateri želji, mestnega zastopa, kajti odobril je novi občinski statut in volilni red za stolno mesto, dovolil je poročstvo za mestno hranilnico in ustregel je želji da se priklupi Podturnski grad in mestna posestva, ležeča v Šišenski občini, k Ljubljanski občini, za kar gre deželnemu zastopu kranjskemu gorka zahvala. (Živahno odobravanje.) Nade gledé 25 letnega doneska deželnega zbora za zidanje vojašnice neso se popolnem uresničile, a vendar je deželni zbor dotično vsoto nekoliko povišal.

Zidanju nove vojašnice pa nasprotuje še druga ovira. Ljubljanska občina se namreč ni uvrstila v razred za nastanjenje vojakov, ki jej po cenah, veljavnih v Ljubljani, pristojajo. Uvrstila se je namreč Ljubljana v šesti razred, ne pa v peti, kakor se je to za gotovo pričakovalo. Zidanje nove vojašnice pa je le tedaj mogoče, ako se Ljubljana uvrsti v peti razred.

Od ugodne rešitve dotične prošnje je tedaj zavisna gradnja nove vojašnice.

Na dalje naznani g. župan, da je dovolil gospodu policijskemu komisarju Ivanu Kavčniku šesttedenski dopust, da se pripravi za izpit, od katerega je zavisno njegovo definitivno nameščenje.

Mestni odbornik Hribar poroča v imenu finančnega odseka in nasvetuje: Proračun mestne klavnice se s potrebščinami 10.988 gld. in s pokritjem 19.197 gld., tedaj s prebitkom 8208 gld. in proračun mestne loterijske posojilne zaklade se s potrebščino 65.677 gold. 4 kr. in istim pokritjem odobri. Obvelja.

Mestni odbornik profesor Toma Zupan poroča v imenu šolskega odseka o c. kr. okrajnega šolskega nadzornika letnem poročilu o mestnih ljudskih šolah, katero se vzame na znanje.

Mestni odbornik Valentinčič poroča v imenu odseka za olupšavo mesta o dopisu deželne vlade glede preložitve botaničnega vrta. Vlada trdi v dopisu, da kraj pod Tivoli ni ugoden za botaničen vrt in ker sedanji botanični vrt vsem (???) potrebam zadostuje, ni razloga, da bi se premestil. Ker mesto za zdaj nema sredstev, da bi napravilo botaničen vrt na lastne stroške, nasvetuje g. Valentinčič, naj se to odloži za boljše čase.

Odbornik Lednik nasvetuje, da naj se da vsaj značaj botaničnega vrta tivolskim nasadom in naj se napravijo pri cveticah in drevesih tablice z imenom dotične rastline v latinskem, slovenskem in nemškem jeziku.

Odbornik dr. Tavčar nasvetuje, da bi zadostovale tablice v latinskem in slovenskem jeziku.

Odbornik Velkavrh pa misli, da je treba tudi ozir jemati na v Ljubljani živeče Nemce, tedaj naj bodo napisi tudi nemški.

Dr. Tavčar se protivi nemškim napisom, kateri so popolnem nepotrebni in tudi odbornik Hribar trdi, da povsod, koder je on potoval, v Italiji, v Gorici, v Zagrebu, so napisi le dvojezični namreč v znanstvenem latinskem in v jeziku, kateri večina dotičnega kraja govori. Pri glasovanju vsprejme se predlog dr. Tavčarja.

Predlogi odseka za olupšavo mesta, da se napravi železna ograja pri Tivolskem gradu nad stopnjicami in o popravu altane, izroče se odseku v zopetno obravnavo, nasvet o novem potu iz drevereda čez travnik do novega dela parka, se ne odobri.

Mej poročili stavbinskega odseka, o katerih poroča mestni odbornik Potočnik, reši se prošnja dr. Frana Munde in se mu določi stavbinska črta za nove zgradbe, katere namerava na Rimski cesti in v Igriških ulicah. Potem se seja sklene.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je požarnima brambama v Šmartinu in v Preserji po 60 gld.

— (Deželni odbor kranjski) dovolil je „Slovenski Matici“ iz kredita za izdavanje šolskih knjig 500 gld. podpore.

— (Umrli) je preteklo nedeljo g. Pehani c. kr. notar v Mokronogu.

— (Netaktnost.) V ponedeljek priredili so nemški turnarji na starem strelišči ples. Dasi so po časnikih moledovali, naj se oglase „deutsche Familien“, ki žele priti na ples, dasi glede ustopa neso bili posebno izberčni, vendar neso povabili c. kr. častnikov tukajšnje garnizije. Le šestorica c. kr. častnikov našla je toliko milosti, da so jih povabili posebno. O plesu samem pa je čul naš poročevalec pritožbo, da „aristokracija“ ni bila

zastopana. Isto tako neso bili zastopani takozvani „deutsche Milchbrüder“, katerim pripada mej drugimi dr. Keesbacher. Naslov „deutsche Milchbrüder“ izumil je baje prof. Binder in s tem izrazom krstil celo vrsto mej tukajšnjo nemško družbo, mej katero se sedaj tudi že pojavlja „domači prepir“.

— (Nezaupnica in zaupnica.) Vlada odstavila je nenadoma svojega dolgoletnega zaupnega moža v upravnem svetu „Lloydovom“, Vidulichu, in na njega mesto imenovala g. dr. viteza Tonklja upravnim svetnikom. Vidulich o tem ni nič vedel, bil je torej popolnem presenečen.

— (Okrajni glavar F. Haas) v Celji dobil je povodom svojega umirovljenja red železne krone tretje vrste. Gosp. Haas ostavil bode Celje ter se preselil v Gradec.

— (Sijajni ples), ki ga je priredila v svojih zgornjih prostorih narodna čitalnica Ljubljanska včeraj na čast Vodniku, je imel po vsem jako povoljen izid. Od povabljenih dostojanstvenikov so se ga udeležili gg. dež. predsednik baron Winkler, dež. glavar grof Thurn, župan Grasselli in podžupan Petričič, dež. sodnijski predsednik Kočever in trg. zbornice predsednik Kušar, generalmajor pl. Groller in polkovnik Heyrovsky. Tudi sicer smo opazili obilo jako distingviranega občinstva. Sploh je bila udeležba mnogobrojnejša kot v pretečenih letih. Tretjo kadriljo je plesalo 48 parov, peto proti četrti uri zjutraj pa še vedno 36 parov. Čitalniški prostori so bili lepo in ukusno ozaljšani. Vse občinstvo je bilo z veselico jako zadovoljno. Želeti bi bilo le, da bi ugodni utis toli uplival, da bi ta veselica obdržala svojo veljavo in pomembo nespremenjeno tudi v prihodnje.

— (Skala) se je utrgala v ponedeljek ob 1. uri zjutraj na Gradu in priletela v Čikovo hišo št. 9. na Glavnem trgu. Prebila je hodnik, stranišče in jamo za gnoj. Zaradi nevarnosti deložoval je mestni magistrat 16 oseb iz rečene hiše. Tudi v dveh sosednih hišah udrla sta se plazova z Grada, a bila sta neznatna.

— (Nevarnega tatu) Petra Gabra ujel je tukajšnji mesar in hišni posestnik g. Štrukelj po noči, v svoji hiši v Kolodvorskih ulicah, kamor se je bil Gaber zvečer splazil in skril. Proti 11. uri, ko je mislil Gaber, da že vse spi, pričel je odpirati vrata, a slišali so ga, in g. Štrukelj ga je prijel in odvesti dal k policiji. Gaber je bil že mnogokrat kaznovan, ukral je zadnjič hlapcu pri Rozmanu srebrno uro, vredno 15 gld. Policija ga je v nedeljo izročila deželni sodnji.

— (Prostovoljna požarna bramba v Preserji) je dne 24. januarja t. l. v gostilni J. Petelina v Podpeči prirepila predpustno zabavo s tombolo, petjem in plesom. Čisti dohodek (16 gld.) je za gasilno orodje namenjen. Da ni bilo zaželjenega uspeha, je bil sneg kriv, kateri je povabljenim gostom pota zaprl. Omeni se tudi, da so za gasilno orodje darovali še sledeči gospodje: Preč. gospod Ignacij Podobnik, župnik v Preserji, 4 gld., preč. gospod Kadunec, župnik v Dragi, 1 gld., gospod P. Turk, župan v Dragi, 1 gld. Vkup 6 gld. Za preblage darove se omenjenim gospodom najtopleje zahvalujeta J. Marn, načelnik. M. Mazi, denarničar.

— (Vabilo) k besedi s plesom, katero priredi slovenska čitalnica v Gorici prvičkrat v novih društvenih prostorih v soboto, dne 6. februarja 1886. Pričetek ob 8. uri zvečer. Spored besedi: 1. „Večer na Savi“ uglasbil pl. Zajc, svira vojaška godba. 2. Pozdrav. 3. „Popotna pesen“, uglasbil J. Kocjančič, poje moški zbor. 4. Koncertni komad na citrah. 5. „Kam. Mašek, samospev s spremljevanjem na glasoviru. 6. „Hrvaticam“ uglasbil pl. Zajc, poje zbor s samospevom. 7. „Telegram“ vesela igra v jednem dejanji, poslov. J. Stare. Ples. Pri besedi in plesu svira godba c. k. pešpolka št. 62. Opomba: Mej počitkom bode banket. Kdor se ga hoče udeležiti, naj se oglasi do sobote opoldne. V Gorici 31. januarja 1886. Odbor.

— („Slovenija“) priredi danes peti redni občni zbor. Spored: 1. Čitanje zapisnika. 2.) Poročilo odborovo. 3. Predlog odborov o shodu slovenskih in hrvatskih visokošolcev o velikih počitnicah. 4. Volitev dveh namestnikov. 5. Slučajnosti. Začetek ob 8. uri zvečer. Lokal: Restauration „zum Magistrat“ I. Lichtenfelsgasse.

— (Razpisano) je mesto kancelista pri c. k. okrajni sodnji v Slovenski Bistrici. Prošnje do 3. marca t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Carigrad 3. februarja. Sultan potrdil je turško-bolgarski dogovor. Okrožnica turške vlade predlaga dogovor vlastim in sklicuje konferenco, da potrdi dogovor.

London 3. februarja. Kakor pišejo „Times“ se v bolgarsko-turškem dogovoru Berolinska pogodba od obeh strani pravoveljavno priznava, izimši one točke, ki so po novem dogovoru izpremenjene.

Bukurešt 2. februarja. Madjid-paša in Gešov dospela semkaj. Mirovna pogajanja prično najbrže v četrtek. Mijatović se je izrekel, da se bodo mirovna pogajanja gladko vršila, k večjemu utegnejo biti hipne težave v podrobnih vprašanjih.

Poslano.

Vsakdo more biti zdrav in doseči visoko starost, ako skrbi za svoje telo. Največ bolezní izvira iz krvi, tedaj je dolžnost slednjega, na to obratovati največ pozornost. Našim preiskavanjem in dolgoletnim skušnjam se je posrečilo izumiti taka sredstva, katera hitro in brez zlih posledic čistijo kri, krepé njen pravi tok. Naša zdravilna metoda je priznana in je že bila večkrat odlikovana z radi in zlatimi kolajnami. Ozdravljamo z vspehom **bolezní, ki izvirajo iz spridene krvi (brez živega srebra), žalostne nasledke skrivnih navad, nadalje slabotno stanje, kožne bolezní, še tako zastarane rane, grinte, izpadanje las, trganje in revmatizem, vse ženske bolezní.** Trakuljo odstranimo po posebni metodi, celo pri otrocih v malo urah. **Kilove** ozdravimo na racionalni način z našimi po novejših metodah napravljenimi pasovi za kilove, sicer počasi ali gotovo. Prosimo pošiljati zaupna pisma z obširnimi popisom bolezní s pošto znamko za odgovor. (709—9)

Privatna klinika „Freisal“ v Solnogradu (Avstrija).

Darila za „Národní Dom“.

V. izkaz krajevske družbe.

Prenesek	484 gld. 75 kr.
Krajevska podružnica v Ljubljani (poverjenik g. Žumer na knj. št. 290)	12 „ — „
Krajevska podružnica v Ljubljani (poverjenik g. M. Pieteršnik na račun knj. št. 78)	16 „ — „
Krajevska podružnica v Trnovem na Notranjskem (poverjenik g. Ivan Brinšek na knj. št. 118 in XXXVII.)	30 „ 34 „
Krajevska podružnica v Mokronogu (poverjenik g. dr. Škofic na knj. št. 213)	12 „ — „
Krajevska podružnica v Mokronogu (poverjenik g. And. Gerčar na knj. št. 214)	12 „ — „
Krajevska podružnica v Ljubljani (poverjenik g. dr. V. Gregorič na račun knj. št. XXXVIII. in XXXIX.)	114 „ 40 „
Krajevska podružnica v Ljubljani (poverjenik g. dr. V. Gregorič na knj. št. 241)	12 „ — „
Krajevska podružnica v Ljubljani na knj. št. 44 in sicer:	
Ivan Hribar 3 gld. — kr.	
Uradniki banke „Slavije“ 1 „ 10 „	4 „ 10 „
Krajevska podružnica v Ptuj (poverjenik g. E. Planinšek na račun knj. št. 196)	7 „ — „
Krajevska podružnica v Barkovljah (poverjenik g. Drag. Martelanc na knj. št. 84)	1 „ — „
Krajevska podružnica v Ljubljani (poverjenik g. E. Lah na knj. št. 351)	12 „ — „
Krajevska podružnica v semenišči (poverjenik J. O. na knj. št. 32)	12 „ — „
Krajevska podružnica v Ljubljani (poverjenica Marja Božič „pri Kajzerici“ na knj. št. 252)	12 „ — „
Krajevska podružnica v Ljubljani (poverjenik g. dr. Ed. Volčič na knj. št. 331)	12 „ — „
Krajevska podružnica v Mengši (poverjenica gđ. Franja Trojanšek na knj. št. 305)	11 „ 80 „
Franč Podboj v Ribnici na knj. št. 360	— „ 12 „
Krajevska podružnica v Ljutomeru (poverjenik g. Jos. Treuensfeld na knj. št. XXVII. in 93)	12 „ 65 „
Krajevska podružnica v čitalniški kavarni v Ljubljani (na knj. št. 350)	12 „ — „
Krajevska podružnica na Brezji (poverjenik g. Vatroslav Počivalnik na knj. št. 22)	12 „ — „
Krajevska podružnica v St. Jarneji na Dolenjskem (poverjenica gđ. Minka Majzel na knj. št. 74)	12 „ — „
Krajevska podružnica v Ljubljani (poverjenik g. Karol Pirc na knj. št. XII.)	56 „ 35 „
Vkupe	870 gld. 51 kr.

Tujci:

2. februarja.

Pri **Mionu:** Grenkam, Heid iz Trsta. — Globočnik iz Kranjo.

Pri **Malléi:** Fantl, Weiler, Baller z Dunaja. — Lupatsch iz Grada. — Wolkenstein z Dunaja. — Baron Deperis iz Kamnika. — Kelner, Gerber z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. febr.	7. zjutraj	728.16 mm.	—1.2° C	brevz.	megla	5.60 mm.
	2. pop.	727.95 mm.	3.0° C	sl. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	725.32 mm.	3.0° C	sl. jz.	obl.	dežja.
2. febr.	7. zjutraj	720.57 mm.	2.2° C	sl. szh.	dež.	16.30 mm.
	2. pop.	723.74 mm.	1.4° C	sl. szh.	snež.	snega in
	9. zvečer	725.74 mm.	0.4° C	sl. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 1.6° in 1.3°, za 2.7° in 2.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 3. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84 gld. 25 kr.
Srebrna renta	84 „ 45 „
Zlata renta	112 „ 60 „
5% marena renta	101 „ 45 „
Akcije narodne banke	870 „ — „
Kreditne akcije	295 „ 30 „
London	126 „ 35 „
Srebro	— „ — „
Napol.	10 „ 02 „
C. kr. cekini	5 „ 92 „
Nemške marke	61 „ 95 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 128 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 170 „
Ogrska zlata renta 4%	101 „ 45 „
„ papirna renta 5%	92 „ 95 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati sast. listi	125 „ — „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115 „ 75 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 75 „
Kreditne srečke	100 gld. 176 „
Rudolfove srečke	10 „ 19 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 114 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	204 „ 25 „

Tužnega srca javljamo tužno vest, da je naš preljubljeni soprog, oziroma oče, tast in ded, gosj.

FRAN MAROUTH,

hišni in zemljišni posestnik,

v 78. letu starosti svoje po kratki, mučni bolezní, prejemši svete zakramente umirajočih, danes ob 10^{3/4} u. po noči mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega ranjkega bode v četrtek 4. februarja ob 4. uri popoldne iz Kravje doline h. št. 4 k sv. Krištofu preneseno.

Svete zadušne maše služile se bodo v farni cerkvi sv. Petra.

Priporočamo pokojnega v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, 2. februarja 1886.

(61) Žalujoči ostali.

Zahvala.

Pri **vzajemno zavarovalni banki „Slaviji“** imel sem zavarovano svojo hišo in hlev.

Pred kratkim pogorelo mi je to poslopje in banka „Slavija“ mi je zavarovalni znesek popolnem izplačala, za kar jej tem potom svojo zahvalo izrekam.

Dolenji Logatec, 31. januarja 1886.

(62) Jakob Slabe.

Trgovski pomočnik,

24 let star, kateri je že dalj časa v službi v neke večje prodajalnici mešanega blaga in deželni pridelkov, želi do dne 1. avgusta t. l. priti h kakšni vdovi kot **poslovni vodja, trgovski pomočnik** ali pa kam kot **magaziner**. — Pisma pod št. 7 na upravnitvo „Slovenskega Naroda“.

(54—3)

Odvetniškega koncipijenta

z večletno prakso takoj vsprejme

Dr. A. Mosche,

(63—1)

odvetnik v Ljubljani.

Umetne

(50—3)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega mostu, I. nadstropje.

Burgundsko vino.

To fino in dobro Burgundsko vino Ogerske (francoske trte, nasajene v obširnih vinogradih na Ogerskem priporočajo slavni zdravniki zaradi njega milobe in izvrstnih svojstev pri želodčnih boleznih, pomanjkanji krvi, oslabiljenji, diarhije in rekonvalescenci z izrednim vspehom. — Zdravilnica v Lindewiese (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in priporoča posebno kot okrepjujoče pri rekonvalescenci.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima (656—14)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld.

Po pošti se pošlje najmanj 5 steklenic.

Anchor parobrodna linija

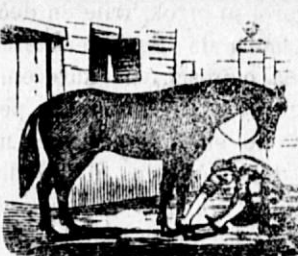
iz Trsta v New-York naravnost.

Odhod v 1. in 15. dan vsakega meseca.

Veliki prvorazredni parniki te svetovnoznane v Avstriji jedino koncesionirane linije vsprejemajo potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

Potniki naj se obrnejo na **Gergolet & Pogliaco**, glavne agente, **Via de l' Arsenale št. 2 v Trstu.**

Dobivajo se tudi vožni listki za vsa mesta Zedinjenih držav po najnižjih cenah. (32—7)

Restitucijski fluid

pomnoženi, tudi

konjski cvet

imenovan,

rabi za drgnjenje v krepilo udov pri konjih. Ta cvet, mnogo let po izkušnih živnozdravnikih in praktičnih poljedelcih glede učinka kot izbrani skusen ter priznan kot najboljši zdravilec in krepilec, ohrani konja do pozne starosti, celo pri največjem trpljenju vztrajnega in pogumnega, zadržuje otrplost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restitucijo (očvrstjenju) po kakem trdnopolnem delu. Dalje rabi kot podpiralno in ozdraviljujoče sredstvo pri pretegu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpenosti v boku, v križi i. t. d., otekanju nog, mehurjih na nogah, izvinjenju, tiščanju od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka skoro pri vseh vsanjih boleznih hlabih.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld. Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (655—14)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Naznanilo.

Usojam si večlastitemu p. n. občinstvu naznaniti, da sem prevzela

umetno vrtarstvo

svojega umrlega soproga

JOSIPA ERMACORA,

katero bom dalje izvrševala z zvedenimi, v omenjeno stroko spadajočimi močmi.

Ob jednem izreklam najtoplejšo zahvalo za vso, mojemu ranjkemu soprogu pri vsaki priliki izkazano dobroto in prosim, zagotavljač najboljšo in najhitrejšo postrežbo z nizkimi cenami, za obilna in mnogobrojna naročila.

S spoštovanjem **FRANJA ERMACORA.**

Izdatelj in odgovorni urednik: **Ivan Železnikar.**

Razprodaja.

Oskrbništvo konkurznega imetja C. Golob in dr. na Vrhniki razprodaja v večjih in manjših oddelkih

različno in mnogovrstno manufakturno, špecerijsko in železno blago, milo, sveče in loj, med in druge tvarine, prodajalno, gospodarsko in pohišno orodje.

Kdor se hoče udeležiti te razprodaje, naj blagovoli obrniti se do gosp. **Karola Mayer-ja, trgovca na Vrhniki.**

V Ljubljani, 29. januarja 1886.

(55—4)

Oskrbništvo konkurznega imetja.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.